

II TRAVESSADA DE LES GAVARRES

L'any passat va ésser organitzada per la Colla Excursionista Cassanenca la I^a TRAVESSADA DE LES GAVARRES. Ens proposavem aquesta i les posteriors travessades que aniríem organitzant cada any no tinguessin un caire de competició entre els participants, sino que servissin per anar descobrint, a pas de passejada, tot el que de marevellós, de particular, de quotidià, d'interessant, de curiós i, fins i tot, de dramàtic guarden aquestes muntanyes.

I és per això que, en uns itineraris curiosament escollits, anem assenyalant amb senzills rètols els noms de les plantes més característiques, de les massifes, de les fonts i rierols, dels cims que veiem i d'altres coses d'interès general que anem trobant al llarg del trajecte.

Esperem que aquesta passejada engresqui cada vegada més gent. Perque creiem que sols quan es coneixen les Gavarres, quan s'ha caminant per elles i s'ha contemplat la bellesa d'una posta de sol una tarda de tardó, o quan s'ha pogut gaudir de la frescor de l'aigua d'alguna de les fonts després d'haver patit set en un calorós dia d'estiu, sols llavors es pot arribar a estimar-les veraderament i apreciar-les en tot allò que de valuosos posseeixen.

enguany l'itinerari de la II^a TRAVESSADA ha passat pels Metges i ha permès als participants d'afegir-se unes hores a l'aplec de la Concòrdia que, des de l'any passat, ve celebrant-se la diada dels Sants Cosme i Damià, recuperant així una antiga tradició ja gairebé oblidada.

Sortint del passeig Vilaret de Cassà de la Selva, els setanta animosos participants de la II^a TRAVESSADA es dirigeixen cap a Can Matabous. Després de passar per davant de Can Quaresma, del Mas de les Pinyes i de Can Rispa, agafen un petit corriol que els porta fins a la Font de Sant Cristòfol i, seguint damunt, per un camí més ample que passa per davant de l'ermita de Sant Cristòfol, van a sortir a les "Oliveres d'en Canet", aproximadament al Km.5 de la carretera de Cassà a Santa Pellaia.

D'aquí baixen fins a la Creu de les Monges i es decanten cap a l'esquerra, cap a Can Sagué, seguint el camí fins al Mas Gort havent travessat el Pla de Barbeu i la cruïlla de la Creu d'en Cabruja.

Poc després del Mas Gort es troben amb un rierol molt estret i, en aquesta època, sense aigua, es el Daró, que travessen i deixen enrera havent parat a tenció, però, a una gran passera, la "Passera del Lladoner", de que sols resten, mig amagats per la vegetació, els sòlids pilans que sostenien una passarel·la de fusta provista d'una brana de ferro.

A partir d'aquí el camí, que fins ara era relativament ample i en força bon estat, esdevé cada vegada més pedregós i, degut al poc trànsit, més ple de matolls. En arribar a Can Bou, però, els caminants prenen un bonic corriol, molt net degut al pas gairebé diari del remat, que els mena fins als Metges, tot passant per un indret que té un nom curiós: la Petja d'en Bou.

Arriben als Metges, on finalitza la I^a part de la TRAVESSADA d'enguany passades les onze. Allí tot és brugit i bellugar de gent. Es com si tota la gent dels pobles de la rodalia s'hagués concentrat en aquell petit i bonic racó de món.

Alguns d'ells no havien estat mai al poble i han vingut disposats a passar-s'ho bé, menjar arròs i ballar quatre sardanes si és que els ve bé d'aixecar-se de l'ombra sota la qual s'han estirat a fer una becaïna després de dinar. Molts ja el coneixien i han vingut atrets pel bon record que va deixar en ells la bellesa de les seves pedres i la tranquil·litat dels seus paratges. I per altres també, l'anada als Metges representava no sols un dia de camping sino de l'alegria de retrobar-se amb la casa on havien nascut, els voltants on havien passat la seva infància i qui sap si també la gent amb la que que havien compartit tantes estones.